



Arrest

nr. 60 151 van 22 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO, en van attaché B. DIERCKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit het dorp Sernovodsk in de regio Sunzhenski, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie.

Eind 2004 heeft uw zoon, Z.R.(...) (O.V. X), vrienden geholpen om een gewonde rebel te vervoeren.

De ordediensten vielen daarom uw huis binnen op zoek naar uw zoon. Ze dreigden ermee om u te arresteren als ze uw zoon niet vonden.

Uw zoon R.(...) vertrok daarom naar Kazachstan. Toen de ordediensten na enkele maanden niet meer langskwamen, keerde hij in mei 2005 terug naar huis. Hij bleef gedurende twee of drie maanden binnen,

maar dan zocht hij terug contact met zijn vrienden. De ordediensten kwamen opnieuw langs op zoek naar hem.

Uw zoon R.(...) vertrok in juli of augustus 2005 naar Kalmykië waar hij twee maanden verbleef. In deze periode werd u zelf twee of drie keer opgeroepen voor ondervraging door de ordediensten.

Uw zoon R.(...) verbleef vervolgens nog ongeveer een maand bij een vriend van uw neef in Grozny die politiemans is. Op een lokale televisiezender werd per vergissing meegedeeld dat uw zoon R.(...) werd gedood door de ordediensten.

In november 2005 vertrok hij met zijn gezin naar Litouwen.

De ordediensten bedreigden daarna ook uw jongste zonen, Z.S.(...)(O.V. 6.383.190) en Z.Z.(...)(O.V. 6.546.232). U stuurde hen daarom in 2006 naar Litouwen.

De ordediensten bleven u en uw echtgenote, Z.K. (O.V. 6.402.166), echter lastigvallen en bedreigen. U besloot daarom het land te verlaten.

In november 2007 vertrok u samen met uw echtgenote met de trein vanuit Grozny naar Moskou. Vandaar uit reisden jullie met de trein naar Minsk, Wit-Rusland. Jullie staken de grens over met Litouwen en vroegen er asiel aan. Jullie bekwamen er een tijdelijke verblijfsvergunning die elk jaar verlengd werd.

Omdat u echter vernomen had dat de verblijfsvergunningen van Tsjetsjenen niet verlengd werden en er ook Tsjetsjenen werden teruggestuurd naar hun land van herkomst, hebt u de beslissing inzake uw laatste aanvraag tot verlenging van uw verblijf niet afgewacht, maar vertrok u samen met uw echtgenote in maart 2009 naar België waar uw oudste zoon, Z.M. (O.V. 5.715.933), sinds 2005 verblijft en ook erkend werd als vluchteling.

U vroeg samen met uw echtgenote op 11 maart 2009 asiel aan.

Uw zoon R.(...) diende op 12 februari 2009 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Zijn echtgenote, Z.M.(...) (O.V. 6.369.835), vroeg op 6 januari 2009 asiel aan.

Uw zoon, Z.S.(...) (O.V. 6.383.190), vroeg op 30 januari 2009 in België asiel aan.

Uw zoon, Z.Z.(...) (O.V. 6.546.232), keerde in maart 2009 terug naar Tsjetsjenië. Hij werd er opnieuw vervolgd door de ordediensten.

Daarom vertrok hij in september 2009 naar Litouwen en diende er een tweede asielaanvraag in. Hij wachtte de beslissing inzake zijn asielaanvraag echter niet af en kwam in december 2009 naar België. Hij vroeg er op 14 december 2009 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw intern paspoort en uw rijbewijs."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon, Z.R.(...) (O.V. 6.369.835).

In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst onthult te zijn, omdat u er gezocht werd door de ordediensten omwille van uw vermeende betrokkenheid bij rebellenactiviteiten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel overtuigend bewijs kon voorleggen met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het door u voorgelegde internetartikel afkomstig van de separatistische nieuwswebsite Chechenpress stelt weliswaar dat uw naam op een lijst staat van personen die door de Russische veiligheidsdiensten werden veroordeeld tot een buitengerechtelijke executie. Afgezien van het feit dat een internetartikel geen officieel document is en bijgevolg geen bewijs vormt van de feiten die erin vermeld worden, kan worden opgemerkt dat u onaannemelijk weinig informatie kon geven aangaande de herkomst en inhoud van het desbetreffende document. U vermoedde dat Zakayev, de voormalige minister van de Tsjetsjeense Republiek Itsjkerië, deze lijst van vervolgte personen had samengesteld, maar daar was u niet zeker van. Toen u gevraagd werd of er in het internetartikel ook enige concrete informatie stond over de reden waarom u gezocht werd door de autoriteiten, kon u hier geen duidelijk antwoord op geven. U beweerde zich eigenlijk niet te herinneren wat er precies in het document stond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 5). Dergelijke verklaringen doen toch afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Het internetartikel kan uw beweerde vervolgingsfeiten dus niet staven. U verklaarde voorts dat u hier in België internetdocumenten in uw bezit had met betrekking tot de uitzending door een lokale televisiezender in Tsjetsjenië waarin per vergissing werd meegedeeld dat u samen met andere rebellen bij een actie van de ordediensten werd gedood (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 3). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal deze documenten echter nog steeds niet ontvangen. Van een asielzoeker kan nochtans verwacht worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om bewijsstukken voor te leggen van de feiten die hij aanhaalt.

Er dient ook op gewezen te worden dat u zelf geen enkele poging ondernomen hebt om zich aangaande de evolutie van uw vervolgingsproblemen in uw land van herkomst verder te informeren. Zo wist u niet of u al dan niet officieel in beschuldiging werd gesteld (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 5). Verder verklaarde u dat zowel uw ouders als uw broers S.(...) en Z.(...) na uw vertrek omwille van u problemen hadden met de ordediensten die op zoek waren naar u. Met betrekking tot hun vervolgingsproblemen kon u echter geen concrete informatie geven. U wist enkel dat uw broer S.(...) een keer werd meegenomen, maar u kon niet zeggen wanneer dit gebeurde. U was er niet eens zeker van of hij toen omwille van u gearresteerd werd of om andere redenen. U kon ook niet met zekerheid zeggen of de ordediensten na uw vertrek uit Sernovodsk nog zijn langsgekomen bij uw ouders, zelfs niet in de periode dat u nog in Tsjetsjenië verbleef (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 4, 9). U verklaarde dat uw broer Z.(...) na zijn terugkeer naar Tsjetsjenië problemen had met de ordediensten, maar u wist niet welke problemen hij precies had en ook niet of er enig verband was met uw eigen problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 9). Gezien de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, en gezien het feit dat u samen met uw ouders en uw broers enkele jaren in Litouwen hebt verbleven en jullie ook nu hier samen in België zijn, kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat u hierover met uw familieleden zou hebben gesproken. Bovendien verklaarde u dat een kennis van u politiemans in Grozny is. Hij heeft vóór uw vertrek zelfs getracht om uw onschuld aan te tonen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 8-9). Toen de interviewer u vervolgens vroeg of deze persoon dan niet meer informatie voor u kan bekomen wat betreft de actuele stand van zaken van uw problemen of uw situatie in uw land van herkomst, antwoordde u dat hij dat misschien wel kan doen, maar dat u het hem niet gevraagd hebt. Meer nog, u beweerde zelfs dat het u eigenlijk niet interesseerde om hierover meer te weten te komen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 9). Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen toch op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

Verder bleken uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal met betrekking tot uw beweerde vervolgingsfeiten op verschillende punten tegenstrijdig te zijn met de verklaringen die hierover afgelegd werden door uw vader waardoor de geloofwaardigheid van uw beide verklaringen ernstig ondermijnd wordt.

Zo verklaarde u dat een vriend die betrokken was bij rebellenactiviteiten u begin november 2004 thuis kwam opzoeken. Enkele dagen later kwamen de ordediensten bij uw ouders langs op zoek naar u. U vertrok daarom begin december 2004 naar Kazachstan. Eind mei 2005 keerde u terug naar huis en in augustus 2005 hielp u een andere vriend om een gewonde rebel te vervoeren. Ongeveer een week later werd uw vriend gearresteerd en waren de ordediensten opnieuw op zoek naar u (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6-8). Uw vader verklaarde echter in strijd met uw verklaringen dat u reeds eind 2004 een gewonde rebel hielp vervoeren. Hij verklaarde voorts dat

toen de ordediensten naar u op zoek waren, u naar Kazachstan vertrok en in mei 2005 terug naar huis keerde. Uw vader was behalve het feit dat u een gewonde rebel had geholpen niet op de hoogte van andere redenen waarom de ordediensten u zochten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 3-4). Toen uw vader met deze tegenstrijdigheid aangaande het tijdstip waarop u een gewonde rebel zou hebben vervoerd geconfronteerd werd, verklaarde hij niet te weten wanneer u precies die gewonde persoon geholpen had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 4). Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk. Aangezien uw vader zich voor zijn asielaanvraag toch beroept op uw problemen en de problemen die hij omwille van u gekend heeft, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u met hem over uw concrete problemen gesproken hebt. U stelde verder nog dat u ongeveer een week na de arrestatie van uw vriend in augustus 2005 naar een kennis van u in Grozny gegaan bent waar u verbleef tot uw vertrek uit Tsjetsjenië in november 2005 (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 3, 8). Uw vader beweerde daarentegen dat u in juli of augustus 2005 naar Kalmykië vertrokken bent waar u twee maanden verbleven hebt. Daarna hebt u nog gedurende ongeveer een maand bij een kennis in Grozny verbleven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 4-5).

U stelde dat er geen schriftelijke convocaties op uw naam zijn toegekomen. U beweerde dat de ordediensten altijd bij uw ouders langskwamen en gewoon zeiden dat u zich bij hen moest gaan aanmelden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 5-6). Uw vader verklaarde dan weer dat er wel schriftelijke convocaties op uw naam waren toegekomen. Hij verklaarde er zelf zeker één of twee gezien te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 7-8).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aannemelijkheid van uw beweerde ernstige vrees voor vervolging door de autoriteiten ernstig ondermijnd wordt door uw verklaring dat u in november 2005, toen u gezocht werd door de autoriteiten wegens uw hulp aan de rebellen, blijkbaar gewoon onder uw eigen naam met de trein door de Russische Federatie gereisd hebt. Toen de interviewer u daarop vroeg of u niet bang was, aangezien u toch gezocht werd door de autoriteiten, antwoordde u dat uw kennis die politieman was voor u treintickets gekocht had. U verklaarde dat u het zelf niet gedaan had, omdat u uit angst om gearresteerd te worden door de ordediensten niet eens durfde buitenkomen. De interviewer wees u er vervolgens opnieuw op dat u dan toch wel een risico genomen had door onder uw eigen naam met de trein te reizen, te meer daar u stelde dat u op de trein uw intern paspoort had moeten tonen tijdens een identiteitscontrole (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6). Uw bewering dat er voor u geen opsporingsbericht werd verspreid (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6), is weinig overtuigend. U kon niet eens uitleggen hoe u dat zo zeker wist (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6).

Er kan nog worden opgemerkt dat uit de verklaringen van uw vader voor het Commissariaat-generaal gebleken is dat hij in augustus 2008 bij de Russische ambassade in Litouwen een reispaspoort aangevraagd heeft dat hij blijkbaar zonder enig probleem bekomen heeft (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 3), zoals ook blijkt uit de stempel die werd aangebracht in zijn intern paspoort (pagina 19). Ook uw broer Z.(...) bekam in maart 2009 een reispaspoort (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 03/06/2010, p. 5), zoals eveneens blijkt uit de stempel aangebracht in zijn intern paspoort (pagina 19). Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat elke aanvraag tot het verkrijgen van een reispaspoort wordt voorgelegd aan de FSB. Uw broer Z.(...) verklaarde weliswaar dat hij zich niet persoonlijk tot de bevoegde instanties heeft gewend, omdat hij toen in Litouwen was. Een oom zou voor hem een reispaspoort tegen betaling bekomen hebben. Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk, aangezien hij niet eens kon uitleggen op welke manier zijn oom dit dan wel voor hem kon regelen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 03/06/2010, p. 5-6). Uw broer Z.(...) bekam in 2008 nog een rijbewijs. Uit het door hem voorgelegde document blijkt dat dit werd uitgereikt te Grozny op 8 juli 2008. Uw broer verklaarde opnieuw dat hij zich niet zelf tot de bevoegde instanties heeft gewend, omdat hij toen in Litouwen was. Hij stelde dat zijn zus voor hem dit rijbewijs bekomen heeft, maar hij kon ook in verband met dit document niet verduidelijken hoe zijn zus dit concreet gedaan heeft (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 03/06/2010, p. 4-5). Deze verschillende démarches die uw familieleden bij uw autoriteiten ondernamen om documenten te verwerven doen afbreuk aan uw beweringen dat uw familieleden gevisieerd werden door de autoriteiten omwille van uw problemen en dat ze om die reden ook het land verlaten hebben. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vervolgingsproblemen verder ondermijnd.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen

enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw intern paspoort bevat louter persoonlijke identiteitsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. De documenten betreffende uw verblijf in Litouwen bevatten geen informatie die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kan wijzigen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in hoofde van uw echtgenote, Z.M.(...) (O.V. 6.369.835), ook een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Ook in hoofde van uw ouders, Z.Z.(...) en Z.K.(...) (O.V. 6.402.166), en in hoofde van uw broer, Z.Z.(...) (O.V. 6.546.232), werden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. In het kader van de asielaanvraag van uw broer, Z.S.(...) (O.V. 6.383.190), nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 april 2009 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (26 quater). Met betrekking tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in hoofde van uw broer, Z.M.(...) (O.V. 5.715.933), dient erop gewezen te worden dat gezien de vaststellingen van ongeloofwaardigheid in uw hoofde, en gezien u geen verband legde tussen uw asielmotieven en de door uw broer aangehaalde asielmotieven, eenzelfde beoordeling van uw asielmotieven niet kan worden verantwoord."

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw intern paspoort en uw rijbewijs bevatten slechts persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 november 2010 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980, van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 1, A(2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967; hij voert ook een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal jegens hem en zijn echtgenote Z.K., eenzelfde weigeringsbeslissing heeft genomen als jegens zijn zoon R.; verzoeker verwijst naar de motivering van de beslissing die lastens hem genomen werd en die stelt dat er afwijkingen bestaan over de vervolgingsfeiten in de verklaringen van hem en zijn voormelde zoon.

Verzoeker verklaart aangaande de verschillende door hem opgegeven tijdstippen dat hij zich enkel nog de feiten herinnert, niet meer de data.

Hij denkt, zo stelt hij, dat zijn zoon hem bewust verkeerde informatie heeft gegeven in de redenering dat als de autoriteiten hem, d.i. verzoeker, zouden oppakken, hij slechts de "onjuiste" informatie zou kunnen openbaren.

Hij herhaalt dat er wel degelijk schriftelijke convocaties op naam van zijn zoon R. werden afgeleverd.

Hij verklaart dat hij met zijn zoon die in Litouwen was, geen contact meer had zodat deze daaromtrent onwetend was.

Hij verklaart dat hij, zijn echtgenote en zijn andere zonen, nooit zelf door de autoriteiten werden gezocht zodat het niet moeilijk was om een reispaspoort te bekomen bij de Russische ambassade te Litouwen.

Hij wijst er op dat hij zijn volledige medewerking heeft verleend aan de asielinstanties. Hij vraagt dat van hem de status van vluchteling zou worden erkend als voorzien in artikel 48/3 van voormelde wet.

Verzoeker voert ook aan dat de bestreden beslissing onvoldoende motiveert waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend en stelt dat de beoordeling van de asielaanvraag los staat van de beoordeling van het reëel risico, vervat in artikel 48/4 van voormelde wet.

Hij wijst er op dat immers niet aangetoond dient te worden dat zijn persoonlijke situatie tot het risico leidt, maar wel dat de situatie op hem betrekking heeft, namelijk dat hij *“de nationaliteit heeft van het desbetreffende land, afkomstig is van de betreffende regio en dat er redelijkerwijze niet verwacht kan worden dat hij elders zijn toevlucht zoekt”* (zie het verzoekschrift, p. 6).

Hij stelt dat zijn nationaliteit niet in twijfel werd getrokken

Verzoeker stelt dat niet uit het oog mag worden verloren dat *“Litouwen hem ook een tijdelijke verblijfsvergunning heeft verleend die elk jaar verlengd werd”*, *“omwille van de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië”* (zie het verzoekschrift, p. 6). Hij voert aan dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidsituatie in de deelrepubliek Tsjetsjenië, in het bijzonder Grozny, nog steeds volatiel blijft en het er schijnbaar veilig lijkt. In elk individueel geval moet worden beoordeeld of er van een vlucht- of vestigingsalternatief sprake is.

Verzoeker is van mening dat hij bij terugkeer naar Tsjetsjenië een risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet en vraagt derhalve in ondergeschikte orde, om subsidiaire bescherming.

Hij voert nog aan dat in de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd wordt waarom aan hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd en derhalve voormeld artikel en de materiële motiveringsplicht wordt geschonden.

Hij vraagt in subsidiaire orde, de bestreden beslissing te vernietigen indien de Raad van oordeel is dat bijkomend onderzoek nodig is.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De bestreden beslissing stelt terecht (zie p. 1) dat *“Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon, R. Z.”*

Uit het gehoorverslag van 25 februari 2010 van verzoeker blijkt inderdaad het volgende:

“Vraag: Wat is de reden dat u uw land verlaten heeft?”

Antwoord: Ik heb een zoon R., hij heeft ooit een gewonde man geholpen en daardoor kregen we problemen.

De problemen zijn begonnen eind 2004. Gemaskerde mannen kwamen met uaz, Tsjetsjenene, Russen, ze werken samen, ze zochten naar onze zoon. Tegen eind december is hij naar Kazachstan vertrokken, hij wist dat hij gezocht werd, daarom vertrok hij. Vanaf november kregen we regelmatig Kadyrovs op bezoek, ze vielen 's nachts binnen. Elke keer dreigden ze me te arresteren. Hij is naar Kazachstan vertrokken en dan kwamen ze niet meer. In mei 2005 is hij teruggekomen, twee of drie maanden lang leefde hij ondergedoken, op een gegeven moment kwamen zijn vrienden te weten dat hij thuis was en ze kwamen regelmatig langs en weer zijn gemaskerde mannen naar ons gekomen. Dan is mijn zoon naar Kalmykië vertrokken. Twee maanden heeft hij daar gezeten, maar daar was geen plaats om te wonen en hij keerde terug naar huis. In deze periode werden we wekelijks lastig gevallen, ze bedreigden me, twee keer hebben ze me meegenomen. Ze probeerden me bang te maken. Twee of drie keer werd ik opgeroepen bij de politie. Ik moest een keer mee naar de stad, naar een vergadering van de MVD. Toen R. uit Kalmykië kwam woonde hij bij zijn grootmoeder. In november stuurde ik hem en zijn gezin naar Litouwen. Ik heb nog twee zonen. Na het vertrek van R.(...) zijn ze weer komen zoeken naar mijn zoon, ze scholden me uit. Ik zei dat hij weg was, ze vielen me nog twee maanden lastig, daarna lieten ze me met rust.

Mijn jongste zonen werden ook bedreigd, de politie zei dat ze ook aan de beurt zouden komen, daarom stuurde ik ze ook naar Litouwen, dat was in 2006. In 2006 en 2007 kwamen ze weer naar ons, ze vroegen waar mijn zonen waren, ze zeiden dat ze me zouden oppakken, dat R.(...) dan zou terugkomen, uiteindelijk vertrok ik samen met mijn vrouw.”

Hij roept geen eigen motieven in.

2.4. De Raad wijst er op dat de erkenning als vluchteling in een andere Staat impliceert dat zijn vrees voor vervolging werd onderzocht ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en blijft geldig tenzij wordt aangetoond dat de asielzoeker zijn erkenning op frauduleuze wijze heeft verkregen of dat hij niet langer de vluchtelingenstatus geniet.

In dit geval heeft deze asielzoeker in beginsel geen rechtstreeks belang om de gegrondheid van zijn asielaanvraag ook door de Belgische overheid te laten onderzoeken.

Het is echter mogelijk dat de asielzoeker een vrees voor vervolging koestert in het land waar hij als vluchteling werd erkend. In dat geval dient zijn asielaanvraag te worden onderzocht naar analogie met de situatie van een staatloze waarbij het land waar hij als vluchteling werd erkend, dient te worden aangezien als het land van zijn vroegere gewone verblijfplaats.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Litouwen asiel heeft aangevraagd.

De Raad kan uit het dossier niet opmaken welke beslissing door de Litouwse overheid werd genomen omtrent zijn asielaanvraag.

De verklaringen van verzoeker omtrent een tijdelijke verblijfsvergunning in Litouwen verschaffen daaromtrent geen uitsluitsel.

De Raad is derhalve van oordeel dat hem derhalve essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad vraagt derhalve op basis van artikel 39/2, §1, 2° van voormelde wet van 15 december 1980, dat wordt onderzocht welk gevolg werd gegeven aan de asielaanvraag van verzoeker eind 2007 in Litouwen en in geval van een erkenning van de status van vluchteling of een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aldaar, om welke redenen verzoeker Litouwen voor België verliet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE